

Mời các bạn cùng tham khảo **Văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về bố** lớp 8 được chúng tôi chọn lọc và giới thiệu ngay dưới đây nhằm giúp các em học sinh mở rộng vốn từ và tham khảo thêm các ý tưởng cho bài viết của mình.

Dàn ý Người ấy sống mãi trong lòng tôi về bố chi tiết nhất

I. Mở bài

- Giới thiệu về người bố: người thân yêu, ruột thịt, thành viên cực kỳ quan trọng trong gia đình.
- Bố thân yêu nuôi dưỡng, chăm sóc, dạy dỗ chúng ta trưởng thành.

II. Thân bài

a) Vài nét miêu tả người bố

- Bố em độ tuổi trung niên đã 40 tuổi.
- Thân hình to lớn, cân đối.
- Đôi mắt to sáng, nhìn rõ.
- Mái tóc có vài sợi tóc bạc
- Bố em làm công nhân trong nhà máy vì vậy công việc vất vả không có nhiều thời gian rảnh rỗi.

b) Tính cách

- Trong gia đình bố là người đàn ông có trách nhiệm, quan tâm chăm sóc các thành viên trong nhà. Những công việc nặng nhọc, khó khăn trong nhà bố đều thực hiện.
- Ngoài xã hội bố là con người nhiệt tình, tự giác tham gia vào công việc chung và không nề hà những công việc của tổ chức, cộng đồng.
- Trong công việc bố luôn là người có tính tự giác, nghiêm túc và cố gắng phấn đấu đạt kết quả cao nhất.

c) Vai trò

- Bố em là “trụ cột” chắc chắn cho cả gia đình những lúc khó khăn.

– Bố em là tấm gương lớn để em học tập và noi gương trưởng thành.

d) Kỉ niệm với bố

– Một lần em cãi lời bố để đi đá bóng với lũ bạn khi trời mưa to.

– Sau trận đá bóng, em bị sốt cao liên tục phải nghỉ học.

– Bố là người túc trực hạ sốt và theo dõi trong suốt đêm đó.

– Sau đêm đó em tự dặn lòng sẽ luôn nghe lời bố.

– Kỉ niệm với bố thật xúc động, tình cha con thật thiêng liêng đáng quý trọng.

III. Kết bài

– Bố là người luôn thương yêu chăm sóc cả gia đình, là tấm gương sáng cho em học hỏi.

– Là một học sinh còn ngồi trên ghế nhà trường em sẽ cố gắng học tập để đền đáp lại những kì vọng tình cảm mà bố gửi gắm.

Văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về bố số 1 ý nghĩa nhất

Đã hơn một tháng rồi tôi không nhìn thấy bố, đã gần ấy ngày gia đình tôi vắng tiếng nói, tiếng cười của bố – trụ cột gia đình. Vào cái ngày định mệnh ấy, người bố thân yêu của tôi đã ra đi mãi mãi. Dù không còn được nhìn thấy bố, không được nghe tiếng nói của bố... nhưng mãi mãi, trong tâm trí và trái tim bé bỏng của tôi, không gì có thể xoá nhoà được hình ảnh tuyệt vời và vĩ đại của bố.

Bố tôi có khuôn mặt phúc hậu và đôi tai “Phật” rất đẹp. Điểm tôi nhớ nhất trên khuôn mặt bố chính là đôi mắt. Mỗi khi bố cười là hai mắt tíu lại “không thấy gia đình đâu cả”. Bố không cao nhưng chắc, khỏe. Da bố ngăm đen vì nắng mưa gió bão, nhưng chính điều đó lại làm bố rắn rỏi hơn.

Ông bà nội tôi đông con nên dù là con út nhưng từ bé, bố tôi đã phải đảm đương mọi việc trong nhà giúp gia đình. Không việc gì mà bố không làm được, từ quét nhà, nấu cơm,... đến cho lợn ăn, chăn bò,... Ngoài ra, bố còn luôn là học sinh giỏi. Tốt nghiệp đại học, bố phục vụ trong quân đội. Chính môi trường này đã giúp bố trở thành người kiên cường, mạnh mẽ và có ý chí như hiện nay. Từ khi được sinh ra tới nay, tôi luôn thấy bố là trụ cột vững chắc của gia đình, là thuyền trưởng thông minh tài năng của công ti và là người luôn hết lòng vì bạn bè, xã hội. Nhưng

điều làm mẹ con tôi hạnh phúc nhất là làm gì, ở đâu bố cũng luôn nghĩ về gia đình. Ngày trước, khi tôi còn học cấp Tiểu học, sáng sáng, bố gọi tôi dậy đi học, chuẩn bị đồ ăn cho tôi, khi thì bát mì, cốc sữa, khi thì cái bánh ngọt,... Sau đó, bố đưa tôi đến trường. Khi tôi học cấp THCS, có thể tự đi xe đạp đến trường, bố vẫn luôn đi sau tôi, phòng xa, lỡ tôi gặp xui xẻo. Mặc dù là lãnh đạo của một công ty kinh doanh nhưng khi về đến nhà là bố giúp mẹ làm việc nhà, khi thì quét dọn nhà cửa, khi thì cùng mẹ làm cơm,... Bố bảo làm việc nhà vừa là lao động vừa là để nghỉ ngơi, thư giãn đầu óc sau một ngày làm việc căng thẳng, mệt nhọc. Những hôm mẹ tôi ốm, bố nấu cháo cho mẹ tôi ăn, mua thuốc cho mẹ tôi uống,... Bao giờ đi công tác về bố cũng có quà cho hai mẹ con. Cứ như vậy, bố quan tâm từng li từng tí đến gia đình. Bao người nhìn vào gia đình tôi mà mong mỏi, ước ao. Đối với những người xung quanh, bố luôn hoà đồng, quan tâm đến mọi người. Ai cũng yêu quý bố, thế mà... sao ông trời lại nỡ lấy đi một người tài năng, tốt bụng và tuyệt vời ấy. Bố tôi từ giã cuộc đời vì một cơn đau tim đột ngột, khi đang trên máy bay từ Đà Nẵng ra Hà Nội, trong một chuyến công tác. Lúc đó, trong va li của bố còn mấy gói mì Quảng và con gà bố mua về cho hai mẹ con ăn đêm, vậy mà... Tin bố ra đi đã quật ngã cả gia đình tôi, đặc biệt là mẹ. Đến tận giờ phút này, tôi cũng không thể nào chấp nhận được sự thật phũ phàng đó. Tôi yêu và thương bố vô cùng, không một từ ngữ nào có thể nói hết được tình cảm yêu thương, sự kính trọng của tôi dành cho bố. Bố đã phải trải qua bao khó khăn vất vả để mẹ con tôi có được cuộc sống như ngày hôm nay. Bố chưa có trọn vẹn một ngày nghỉ ngơi, cả một đời chỉ lo cho vợ con và công việc, vậy mà, đến khi “hai tay buông xuôi” cũng không được gần vợ con. Tôi nhớ mãi hôm đám tang bố, ai cũng rơi lệ đau xót vì sự ra đi đột ngột của bố, một người mà ai cũng yêu quý và nể phục. Tôi tin rằng, trong trái tim, mọi người đều dành cho bố những tình cảm thiêng liêng tốt đẹp, như chính những gì bố tôi đã dành cho mọi người.

Người ta nói “Công cha như núi Thái Sơn” quả không sai. Những gì bố đã làm cho tôi còn cao hơn cả núi Thái Sơn. Thật tiếc, tôi chưa báo đáp được gì cho bố. Khi còn sống, bố chỉ có một tâm nguyện là gia đình ấm êm, hạnh phúc, tôi học hành giỏi giang. Giờ đây, tuy bố không còn nhưng tâm nguyện của bố lại càng thôi thúc tôi phải sống và học tập sao cho xứng đáng với công lao của bố. Giờ, dù không thể trông thấy bố hằng ngày nhưng tôi biết, từ trên cao, bố luôn dõi theo mẹ con tôi, phù hộ cho mẹ con tôi trong những năm tháng sau này. Bố ra đi không có nghĩa là kết thúc, chỉ là bố bắt đầu cho một cuộc sống khác, không công việc, không vất vả, chỉ có những niềm vui và nụ cười mà thôi. Bố ơi, con yêu và nhớ bố rất nhiều!

Lê Hương Trà

(Trường THCS Lê Quý Đôn)

Văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về bố số 2 chọn lọc

Mùa vụ lan báo hiệu có lẽ là tháng ngày người con nào cũng nhớ đến công ơn dưỡng dục, sinh thành của cha mẹ. Sự hy sinh trong thâm lặng hiến dâng cả tuổi thanh xuân tươi đẹp nhất đời người, sự trưởng thành của cha mẹ từ ngày có con: biết bao dung, yêu thương, chăm sóc, dạy dỗ, nhẫn nại, bảo vệ,... chỉ mong đổi lại cho con một cuộc sống bình yên trước phong ba bão táp trước cuộc đời ngoài kia. Và tôi cũng có người cha tuyệt vời, đáng kính như vậy!

Đằng sau bước đi đầu tiên trên cuộc đời của tôi là cả một quãng thời gian dài không thể thiếu sự giúp đỡ, chăm sóc từng li từng tí của cha, dìu giắt không ngại khó khăn. Thế rồi bằng sự can đảm nhờ nguồn cổ vũ động viên của cha mà tôi đã bước những bước đi đầu tiên đầu tiên chập chững. Mỗi sự khôn lớn trưởng thành của con là cả vùng trời rộng lớn chan chứa tình yêu vô bờ bến của cha mẹ. Hỡi thế gian liệu có người đàn ông thứ hai nào cha có thể yêu thương tôi hơn cha chứ? Cuộc sống hạnh phúc mà cha tôi đã xây dựng trong túp lều tranh trên núi thấp thoáng mây ngàn ngôi nhà thêm ảo diệu lúc ẩn lúc hiện trong màn sương sớm pha lẫn chút ẩm áp từ ánh nắng còn vương trên lá, tuy chỉ là túp lều nhỏ nhưng đối với tôi nó như lâu đài nguy nga, lộng lẫy, toả sáng cả vùng trời u tối nó không phải xây dựng bằng vật chất xa hoa mà là bằng sự chân thành trong từng chi tiết bằng tình mẫu tử có thể thay đổi cả thế giới thiêng liêng. Thời ấu thơ của tôi trôi qua đẹp đẽ như vậy đấy!

Nhưng chẳng bao lúc tôi vừa tròn 13 tuổi thế giới như sụp đổ trước mắt tôi khi nghe tin cha qua đời. Hai hàng lệ cứ tuôn rơi trong niềm tiếc thương, ân hận, nỗi đau quặn thắt cả trái tim kẻ mới lớn. Tôi nói với ba những lời sau cuối trong vô vọng: Ba có còn thương con nữa không? Ba con xin lỗi, ba tỉnh dậy đi! Tôi sống mà như tim đã ngừng đập. Cả căn nhà, con đường,... Đâu đâu trong tâm trí tôi cũng xuất hiện hình bóng của cha. Tiếng cười nói rộn rã, hạnh phúc trong căn nhà giờ đây chỉ còn nỗi đau của kẻ mồ côi cha. Tôi ngồi một mình dưới bóng cây mà ngày nào chính tay tôi và cha đã cùng chăm sóc xoa tán xum xuê suy nghĩ: cha nhin ăn để cho tôi no bụng tưởng chừng như hành động nhỏ nhất nhưng cũng khiến tôi ấm lòng, tôi hiểu vì sao mùa đông chỉ còn 9 độ C mà tôi thấy ấm bởi lẽ tình thương của cha đã bao phủ cái thời tiết khắc nghiệt đó ngưng dù bây giờ có nằm trong lớp lớp chăn nhưng ấm thì tôi vẫn thấy lạnh (vì giờ đã không còn cha ôm vào lòng nữa). Được cha ôm tôi như ôm được cả thế giới rộng lớn mà bao la phù du vô hình vạn trạng, giọt mồ hôi ướt đầm cả áo là vì trời nắng oi bức tưởng như có thể đốt cháy mà cha lại chăm chỉ, miệt mài bên đồng ruộng để cho con bát cơm no đủ,... chỉ nghĩ đến bấy nhiêu thôi cũng đủ cho tôi ân hận suốt đời. Chưa kịp nói lời "yêu" dành cho cha, chưa lần nào thấu hiểu cho sự khổ tâm vất vả của cha, chưa làm trọn chữ hiếu của một người con, chưa bao giờ nghe lời than vãn trách móc tôi

từ cha,...Tôi nào biết hạnh phúc đơn giản của tôi chỉ là được sống vui vẻ bên cha không phải tìm kiếm nơi xa hoa, tấp nập,...mà ai cũng đang tìm kiếm. Ai đã và đang còn cha thì trân trọng những phút giây quý báu khi ở bên, dù chỉ là một tiếng "cha" đơn giản nhưng tôi cũng hằng ao ước.

Mùa báo hiếu năm nay không còn cha nữa rồi. Làm sao có thể báo đáp phần nào công ơn sinh thành dưỡng dục? Chỉ còn cách cầu xin phật Quan Thế Âm bồ tát cho cha ở phương trời kia sông thật tốt. Tình tâm nói với cha: "Cha à sáu khi cha đi con đã rất vất vả, sóng gió cuộc đời đã làm lầm lũi con gục ngã, khóc những lúc đó con chỉ nghĩ về cha để vượt qua nhưng đã cho con rất nhiều bài học và kinh nghiệm hơn hết là thương cha nhiều hơn nữa".

Thời gian có thể xoá nhoà đi hình ảnh cha trong con, vết thương sâu thẳm trong tim khi cha đi nhưng tình thương của cha thì vẫn còn đó trong trái tim con. Cha vẫn sống mãi trong thế giới của con.

Mai Thị Thương

Lớp 8A, Trường THCS thị trấn Cửa Việt, Gio Linh, Quảng Trị

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download **Văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về bố** Ngữ văn lớp 8 hay nhất file word, pdf hoàn toàn miễn phí.